

Βιώσιμη κατανάλωση και παραγωγή

Η βιώσιμη ανάπτυξη είναι ένας από τους βασικούς στόχους της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ). Καθώς βρισκόμαστε αντιμέτωποι με μια παγκόσμια έλλειψη φυσικών πόρων, η κύρια πρόκληση για παραγωγούς και καταναλωτές είναι πλέον τα «περισσότερα αποτελέσματα με λιγότερα μέσα». Για να ανταποκριθεί σε αυτή την πρόκληση κατά την παρούσα συγκυρία της κλιματικής αλλαγής και της αυξανόμενης ανάγκης για πηγές ενέργειας, η ΕΕ έχει εισαγάγει ολόκληρη σειρά πολιτικών και πρωτοβουλιών που στοχεύουν στη βιώσιμη κατανάλωση και παραγωγή. Αυτές προβλέπεται να βελτιώσουν τις συνολικές περιβαλλοντικές επιδόσεις των προϊόντων καθ' όλη τη διάρκεια του κύκλου ζωής τους, να τονώσουν τη ζήτηση για καλύτερα προϊόντα και βελτιωμένες τεχνολογίες παραγωγής και να βοηθήσουν τους καταναλωτές να επιλέγουν με επίγνωση. Στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Πράσινης Συμφωνίας και, ειδικότερα, του νέου σχεδίου δράσης για την κυκλική οικονομία, ανακοινώθηκε νομοθετική πρωτοβουλία για την πολιτική βιώσιμων προϊόντων με σκοπό να καταστούν τα προϊόντα κατάλληλα για μια κλιματικά ουδέτερη, αποδοτική ως προς τη χρήση των πόρων και κυκλική οικονομία.

Νομική βάση

Άρθρα 191 έως 193 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ).

Επιτεύγματα

A. Σχέδιο δράσης για τη βιώσιμη κατανάλωση και παραγωγή (SCP/ΒΚΠ)

Τον Ιούλιο του 2008, η Επιτροπή πρότεινε δέσμη δράσεων και προτάσεων για τη βιώσιμη κατανάλωση και παραγωγή και τη βιώσιμη βιομηχανική πολιτική (SIP/ΒΒΠ) ([COM\(2008\)0397](#)), που είχαν ως στόχο να βελτιώσουν τις περιβαλλοντικές επιδόσεις των προϊόντων καθ' όλη τη διάρκεια του κύκλου ζωής τους, να αυξήσουν την ευαισθητοποίηση των καταναλωτών και τη ζήτηση για βιώσιμα αγαθά και βιώσιμες τεχνολογίες παραγωγής, να προωθήσουν την καινοτομία στη βιομηχανία της ΕΕ και να ανταποκριθούν στις διεθνείς πιυχές. Το σχέδιο δράσης ΒΚΠ είχε ως αποτέλεσμα την ανάληψη πρωτοβουλιών στους εξής τομείς: επέκταση της οδηγίας για τον οικολογικό σχεδιασμό, αναθεώρηση του κανονισμού για το οικολογικό σήμα, αναθεώρηση του κανονισμού για το σύστημα οικολογικής διαχείρισης και οικολογικού ελέγχου, θέσπιση νομοθεσίας για τις οικολογικές δημόσιες συμβάσεις, τον χάρτη πορείας για την αποδοτική χρήση των πόρων, και το σχέδιο δράσης για την οικολογική καινοτομία. Αυτά τα μέσα αποτελούν αναπόσπαστο μέρος της στρατηγικής της ΕΕ για τη βιώσιμη ανάπτυξη (EU SDS), η αναθεώρηση της οποίας το 2009 ενίσχυσε τη μακρόχρονη

δέσμευση της ΕΕ να ανταποκριθεί στις προκλήσεις της βιώσιμης ανάπτυξης, ενώ παράλληλα αναγνώρισε τη σημασία που έχει η ενίσχυση της συνεργασίας με εταίρους εκτός της ΕΕ, για παράδειγμα μέσω της Διαδικασίας του Μαρακές του ΟΗΕ.

Β. Χάρτης πορείας για μια αποδοτική, από πλευράς πόρων, Ευρώπη

Σε συνέχεια της εμβληματικής πρωτοβουλίας για την αποδοτική χρήση των πόρων στο πλαίσιο της στρατηγικής «Ευρώπη 2020», η οποία προβλέπει τη χάραξη μιας στρατηγικής για τον καθορισμό των μεσοπρόθεσμων και μακροπρόθεσμων στόχων σχετικά με την αποδοτική χρήση των πόρων και τα μέσα επίτευξής τους, το 2011 παρουσιάστηκε ο χάρτης πορείας για μια αποδοτική, από πλευράς πόρων, Ευρώπη. Προτείνει τρόπους για την αύξηση της παραγωγικότητας των πόρων, και την αποσύνδεση της οικονομικής ανάπτυξης από τη χρήση πόρων αφενός και τον περιβαλλοντικό αντίκτυπό τους αφετέρου (βλέπε επίσης θεματολογικό δελτίο [2.5.6](#), σχετικά με την αποδοτική χρήση πόρων και την κυκλική οικονομία).

Γ. Οικολογική σήμανση και σήμανση της κατανάλωσης ενέργειας

Η σήμανση παρέχει καίριες πληροφορίες που δίνουν τη δυνατότητα στους καταναλωτές να επιλέγουν με επίγνωση. Το ευρωπαϊκό οικολογικό σήμα είναι ένα προαιρετικό σύστημα που καθιερώθηκε το 1992 για να ενθαρρύνει τις επιχειρήσεις να εμπορεύονται προϊόντα και υπηρεσίες που πληρούν ορισμένα περιβαλλοντικά κριτήρια. Τα κριτήρια ορίζονται και αναθεωρούνται από το Συμβούλιο Οικολογικής Σήμανσης της ΕΕ (ΣΟΣΕΕ), το οποίο είναι επίσης αρμόδιο για τις σχετικές απαιτήσεις αξιολόγησης και ελέγχου. Τα προϊόντα και οι υπηρεσίες στα οποία απονέμεται το οικολογικό σήμα φέρουν λογότυπο με λουλούδι, δίνοντας τη δυνατότητα στους καταναλωτές - περιλαμβανομένων των αγοραστών του δημόσιου και ιδιωτικού τομέα - να τα αναγνωρίζουν εύκολα. Το σήμα έχει απονεμηθεί μέχρι στιγμής σε προϊόντα καθαρισμού, ηλεκτρικές συσκευές, προϊόντα χάρτου, είδη ρουχισμού, προϊόντα οικιακής χρήσης και κηπουρικής, λιπαντικά, καθώς και σε υπηρεσίες όπως τα τουριστικά καταλύματα. Τα κριτήρια για την απονομή του οικολογικού σήματος δεν στηρίζονται σε έναν μόνο παράγοντα αλλά σε μελέτες οι οποίες αναλύουν τον αντίκτυπο ενός προϊόντος ή μίας υπηρεσίας στο περιβάλλον καθ' όλη τη διάρκεια του κύκλου ζωής τους. Η αναθεώρηση του κανονισμού για το [οικολογικό σήμα \(κανονισμός \(ΕΚ\) αριθ. 66/2010\)](#) το 2008 είχε ως στόχο να προωθήσει τη χρήση του προαιρετικού συστήματος για το οικολογικό σήμα, καθιστώντας την εφαρμογή των κανόνων λιγότερο δαπανηρή και γραφειοκρατική. Στις 30 Ιουνίου 2017, η Επιτροπή παρουσίασε τα συμπεράσματα της αξιολόγησής της («έλεγχος καταλληλότητας») σχετικά με τον κανονισμό για το οικολογικό σήμα. Διαπίστωσε ότι ο κανονισμός είναι συναφής, σε γενικές γραμμές συνεκτικός και παρέχει προστιθέμενη αξία για την ΕΕ. Ωστόσο, κατέληξε επίσης στο συμπέρασμα ότι ο κανονισμός είναι μόνο εν μέρει αποτελεσματικός (δεδομένου ότι επιτρέπει βελτιωμένες περιβαλλοντικές επιδόσεις για τα προϊόντα που φέρουν το σήμα, αλλά τα κριτήρια μπορεί να μην είναι επαρκή και η χρήση του παραμένει περιορισμένη για ορισμένους τύπους προϊόντων) και εν μόνον εν μέρει ανταποδοτικός (δεδομένου ότι το κόστος συμμόρφωσης μπορεί να λειτουργήσει ως εμπόδιο για τη συμμετοχή σε ορισμένες περιπτώσεις).

Η οδηγία 92/75/ΕΟΚ εισήγαγε ένα πανευρωπαϊκό σύστημα ενεργειακής επισήμανσης για τις οικιακές συσκευές (λευκές συσκευές), στο πλαίσιο του οποίου οι ετικέτες και οι

πληροφορίες στα φυλλάδια του προϊόντος παρέχουν στους δυνητικούς καταναλωτές ποσοστά κατανάλωσης ενέργειας για όλα τα διαθέσιμα μοντέλα. Από τη θέσπισή του το 1995, το σήμα ενεργειακής κατανάλωσης της ΕΕ έχει καταστεί ένας οδηγός για κατασκευαστές και καταναλωτές που χαιρεί ευρείας αναγνώρισης και σεβασμού. Τον Ιούνιο του 2010, η οδηγία για την επισήμανση της κατανάλωσης ενέργειας (2010/30/ΕΚ) αναθεωρήθηκε με σκοπό να επεκταθεί το πεδίο εφαρμογής της σε ευρύτερο φάσμα προϊόντων, περιλαμβανομένων των προϊόντων που καταναλώνουν ενέργεια και άλλων συνδεδεμένων με την ενέργεια προϊόντων. Στις 15 Ιουλίου 2015 η Επιτροπή πρότεινε την επιστροφή σε μία ενιαία κλίμακα επισήμανσης «από Α έως G». Νέες απαιτήσεις ενεργειακής επισήμανσης για μεμονωμένες ομάδες προϊόντων έχουν δημιουργηθεί βάσει του [κανονισμού \(ΕΕ\) 2017/1369, της 4ης Ιουλίου 2017](#), σχετικά με τον καθορισμό ενός πλαισίου για την ενεργειακή επισήμανση και για την κατάργηση της οδηγίας 2010/30/ΕΕ. Συγκεκριμένα, από το 2021 και μετά, πέντε ομάδες προϊόντων (ψυγεία, πλυντήρια πιάτων, πλυντήρια ρούχων, τηλεοράσεις και λαμπτήρες) θα «αναπροσαρμοσθούν»: για παράδειγμα, ένα προϊόν που παρουσιάζει κατηγορία ενεργειακής απόδοσης A + + + θα καταστεί κατηγορία Β μετά από την αναπροσαρμογή, χωρίς αλλαγή στην κατανάλωση ενέργειας. Η τάξη Α θα είναι αρχικά άδεια ώστε να αφήνει περιθώρια για ενεργειακά αποδοτικότερα μοντέλα. Αυτό θα δώσει στους καταναλωτές τη δυνατότητα να διακρίνουν σαφέστερα τα πλέον ενεργειακά αποδοτικά προϊόντα.

Δ. Οικολογικός σχεδιασμός

Η οδηγία για τον οικολογικό σχεδιασμό διασφαλίζει την τεχνική βελτίωση των προϊόντων. Η αναθεώρηση της οδηγίας 2005/32/ΕΚ που έγινε το 2009 ([οδηγία 2009/125/ΕΚ](#)) επεξέτεινε το πεδίο εφαρμογής της σε συνδεδεμένα με την ενέργεια προϊόντα πέραν των προϊόντων που καταναλώνουν ενέργεια· πρόκειται για προϊόντα που δεν καταναλώνουν ενέργεια κατά τη χρήση, αλλά επηρεάζουν έμμεσα την κατανάλωση ενέργειας, όπως οι συσκευές που χρησιμοποιούν νερό, τα παράθυρα και τα μονωτικά υλικά. Το 2012 η Επιτροπή δημοσιοποίησε μια αναθεώρηση της οδηγίας 2009/125/ΕΚ, η οποία κατέληγε στο συμπέρασμα ότι δεν χρειάζεται άμεση επανεξέταση της οδηγίας για τον οικολογικό σχεδιασμό ή επέκταση του πεδίου εφαρμογής της σε μη συνδεδεμένα με την ενέργεια προϊόντα.

Ε. Σύστημα οικολογικής διαχείρισης και οικολογικού ελέγχου (EMAS)

Το σύστημα EMAS της ΕΕ είναι ένα διαχειριστικό εργαλείο που δίνει τη δυνατότητα σε επιχειρήσεις και άλλους οργανισμούς να αξιολογούν, να αναφέρουν και να βελτιώνουν τις περιβαλλοντικές τους επιδόσεις. Το σύστημα διατίθεται στις επιχειρήσεις από το 1995, αλλά αρχικά περιοριζόταν στις επιχειρήσεις σε βιομηχανικούς τομείς. Από το 2001, ωστόσο, το EMAS είναι ανοιχτό σε όλους τους οικονομικούς τομείς, μεταξύ άλλων και στις δημόσιες και ιδιωτικές υπηρεσίες. Το 2009 [ο κανονισμός EMAS \(\(ΕΚ\) αριθ. 1221/2009\)](#) αναθεωρήθηκε και τροποποιήθηκε με στόχο να ενθαρρύνονται περισσότερο οι οργανισμοί να εγγραφούν στο EMAS. Αυτή η αναθεώρηση του κανονισμού EMAS βελτίωσε την εφαρμοσιμότητα και την αξιοπιστία του συστήματος και ενίσχυσε την ορατότητα και την προβολή του. Το 2017, τα παραρτήματα I, II και III του κανονισμού EMAS τροποποιήθηκαν ώστε να συμπεριλάβουν τις αλλαγές που συνδέονται με την αναθεώρηση του προτύπου ISO 14001: 2015. Ο κανονισμός (ΕΕ)

2017/1505 για την τροποποίηση των εν λόγω παραρτημάτων τέθηκε σε ισχύ στις 18 Σεπτεμβρίου 2017.

ΣΤ. Οικολογικές δημόσιες συμβάσεις (GPP)

Οι οικολογικές δημόσιες συμβάσεις είναι μια προαιρετική πολιτική που υποστηρίζει τις δημόσιες αρχές στην αγορά προϊόντων, υπηρεσιών και έργων με μειωμένο περιβαλλοντικό αντίκτυπο. Η έννοια των οικολογικών δημοσίων συμβάσεων έχει τα τελευταία χρόνια αναγνωρισθεί ευρέως ως χρήσιμο εργαλείο για τον προσανατολισμό της αγοράς προς πιο οικολογικά προϊόντα και πιο οικολογικές υπηρεσίες, και για τη μείωση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων που έχουν οι δραστηριότητες των δημοσίων αρχών. Τα εθνικά σχέδια δράσης είναι τα μέσα με τα οποία τα κράτη μέλη εφαρμόζουν τις οικολογικές δημόσιες συμβάσεις. Οι δύο οδηγίες για τις δημόσιες συμβάσεις που εγκρίθηκαν το 2004 (οδηγίες 2004/18/EK και 2004/17/EK) περιείχαν για πρώτη φορά ειδικές αναφορές στη δυνατότητα να ενσωματώνονται περιβαλλοντικές παράμετροι στη διαδικασία ανάθεσης δημοσίων συμβάσεων, για παράδειγμα μέσω της συμπερίληψης περιβαλλοντικών απαιτήσεων στις τεχνικές προδιαγραφές, της χρήσης οικολογικών σημάτων ή της εφαρμογής κριτηρίων κατακύρωσης που βασίζονται σε περιβαλλοντικά χαρακτηριστικά. Οι τρεις οδηγίες που εγκρίθηκαν τον Φεβρουάριο του 2014 ως τμήμα της αναθεώρησης των δημοσίων συμβάσεων βάσει της Πράξης για την ενιαία αγορά - [οδηγίες 2014/24/EE](#) (η κλασική οδηγία), [2014/25/EE](#) (η οδηγία σχετικά με τις επιχειρήσεις κοινής ωφελείας) και [2014/23/EE](#) (η οδηγία σχετικά με τις συμβάσεις παραχώρησης) - απλοποιούν τις σχετικές διαδικασίες βελτιώνοντας τις συνθήκες στον τομέα της καινοτομίας των επιχειρήσεων και ενθαρρύνοντας την ευρύτερη χρήση των οικολογικών δημοσίων συμβάσεων, υποστηρίζοντας κατ' αυτόν τον τρόπο τη μεταστροφή προς μια οικονομία με χαμηλές εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα και αποδοτική χρήση των πόρων.

Το 2008 η Επιτροπή δημοσιοποίησε [μια ανακοίνωση με τίτλο «Οι δημόσιες συμβάσεις στην υπηρεσία του περιβάλλοντος» \(COM\(2008\)0400\)](#), στην οποία περιγράφονται ορισμένα μέτρα που πρέπει να ληφθούν προκειμένου να υποστηριχθεί η εφαρμογή των οικολογικών δημοσίων συμβάσεων από τα κράτη μέλη και τις επιμέρους αναθέτουσες αρχές. Ως αποτέλεσμα, τα κριτήρια της ΕΕ σχετικά με τις οικολογικές δημόσιες συμβάσεις αναπτύχθηκαν στο πλαίσιο της προαιρετικής προσέγγισης σχετικά με αυτές. Μέχρι σήμερα έχουν δημοσιευθεί 21 ομάδες κριτηρίων σχετικά με τις οικολογικές δημόσιες συμβάσεις για επιλεγμένους τομείς, όπως για παράδειγμα οι μεταφορές, ο εξοπλισμός μηχανοργάνωσης γραφείου, τα προϊόντα και οι υπηρεσίες καθαρισμού, οι κατασκευές, η θερμομόνωση, και τα προϊόντα και οι υπηρεσίες κηπουρικής.

Z. Σχέδιο δράσης για την οικολογική καινοτομία (EcoAP)

Το EcoAP που παρουσίασε η Επιτροπή τον Δεκέμβριο του 2011 είναι διάδοχος του προγράμματος δράσης για τις περιβαλλοντικές τεχνολογίες (ETAP) ([COM\(2004\)0038](#)) και βασίζεται στην πείρα που αποκτήθηκε από αυτό. Το ETAP στόχο είχε την τόνωση της ανάπτυξης και της χρήσης περιβαλλοντικών τεχνολογιών και τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας στον συγκεκριμένο τομέα.

Το EcoAP συνδέεται κυρίως με την εμβληματική πρωτοβουλία «Ένωση καινοτομίας» της στρατηγικής «Ευρώπη 2020». Στόχος του είναι να επεκταθεί το πεδίο εφαρμογής των πολιτικών καινοτομίας στις πράσινες τεχνολογίες και την οικολογική καινοτομία και

να υπογραμμιστεί ο ρόλος της περιβαλλοντικής πολιτικής ως παράγοντα οικονομικής ανάπτυξης. Στοχεύει επίσης τα συγκεκριμένα εμπόδια στα οποία προσκρούει η οικολογική καινοτομία - ιδίως στα εμπόδια και τις ευκαιρίες που δεν καλύπτονται από πιο γενικές πολιτικές καινοτομίας.

Το EcoAP συνιστά ένα ευρύ πλαίσιο πολιτικής που μπορεί να χρηματοδοτηθεί από διαφορετικές πηγές. Από το 2014 έως το 2020, η βασική πηγή στήριξης θα είναι το «Ορίζων 2020». Στις άλλες πηγές συγκαταλέγονται τα ευρωπαϊκά διαρθρωτικά και επενδυτικά ταμεία, όπως το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης, το πρόγραμμα LIFE για το περιβάλλον και τη δράση για το κλίμα, το πρόγραμμα COSME και η κοινή γεωργική πολιτική. Σημαντικό ποσοστό της χρηματοδότησης που διατίθεται για τις οικολογικά καινοτόμες επιχειρήσεις θα προέλθει από τα νέα χρηματοδοτικά μέσα που αναπτύσσει η Επιτροπή, προκειμένου να τους προσφέρεται πιστωτική διευκόλυνση και διευκόλυνση κεφαλαιακής συμμετοχής.

Τα τελευταία χρόνια, πολλοί από τους στόχους της EcoAP έχουν συνδυαστεί με την έννοια της κυκλικής οικονομίας - μιας οικονομίας που μαθαίνει από τη φύση, και δεν αφήνει τίποτα να πάει χαμένο. Η οικολογική καινοτομία είναι το κλειδί για την επίτευξη πολλών πτυχών της κυκλικής οικονομίας: βιομηχανική συμβίωση ή οικολογία, σχεδιασμός μόνιμης ανακύκλωσης και νέα, καινοτόμα επιχειρηματικά μοντέλα κ.λπ. (βλ. επίσης το θεματολογικό δελτίο [2.5.6](#) σχετικά με την αποδοτικότητα των πόρων και την κυκλική οικονομία).

Η. Νομοθετική πρωτοβουλία για μια πολιτική για βιώσιμα προϊόντα

Στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Πράσινης Συμφωνίας, η Επιτροπή παρουσίασε [ένα νέο σχέδιο δράσης για την κυκλική οικονομία](#) (CEAP) τον Μάρτιο 2020, στο οποίο εξήγγειλε νομοθετική πρωτοβουλία για την πολιτική βιώσιμων προϊόντων με στόχο να καταστούν τα προϊόντα κατάλληλα για μια κλιματικά ουδέτερη, αποδοτική ως προς τη χρήση των πόρων και κυκλική οικονομία, να μειωθούν τα απόβλητα και να διασφαλιστεί ότι οι επιδόσεις των πρωτοπόρων στον τομέα της βιωσιμότητας θα καταστούν σταδιακά ο κανόνας. Η νομοθετική πρωτοβουλία, που αναμένεται το τέταρτο τρίμηνο του 2021, θα οδηγήσει σε αναθεώρηση της οδηγίας για τον οικολογικό σχεδιασμό, διευρύνοντας το πεδίο εφαρμογής της πέραν των συνδεδεμένων με την ενέργεια προϊόντων, και θα προτείνει πρόσθετα νομοθετικά μέτρα. Θα εξετάσει επίσης την παρουσία επιβλαβών χημικών ουσιών σε προϊόντα όπως τα ηλεκτρονικά είδη και ο εξοπλισμός ΤΠΕ, τα κλωστοϋφαντουργικά προϊόντα, τα έπιπλα, ο χάλυβας, το τσιμέντο και τα χημικά προϊόντα. Η πρωτοβουλία αυτή θα αναπτυχθεί σε στενό συντονισμό με άλλες πρωτοβουλίες που εξαγγέλθηκαν στο CEAP, ιδίως εκείνες που αφορούν την ενδυνάμωση των καταναλωτών για την πράσινη μετάβαση και την τεκμηρίωση των περιβαλλοντικών ισχυρισμών με τη χρήση μεθόδων περιβαλλοντικού αποτυπώματος για προϊόντα και οργανώσεις. Από κοινού, οι πρωτοβουλίες αυτές θα επιδιώξουν τη θέσπιση ενός συνεκτικού πλαισίου πολιτικής βάσει του οποίου βιώσιμα αγαθά, υπηρεσίες και επιχειρηματικά μοντέλα θα καταστούν ο κανόνας και τα πρότυπα κατανάλωσης θα είναι πιο βιώσιμα.

Ο ρόλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

Το Κοινοβούλιο έχει εκφράσει επανειλημμένα την υποστήριξή του στο σχέδιο δράσης για τη βιώσιμη κατανάλωση και παραγωγή και στα στοιχεία που το απαρτίζουν. Κατά την αναθεώρηση της οδηγίας για τον οικολογικό σχεδιασμό το 2009, το Κοινοβούλιο πέτυχε να ενισχύσει την έννοια της ανάλυσης του κύκλου ζωής και ιδίως την έννοια της αποδοτικής χρήσης των πόρων και των υλικών. Το Κοινοβούλιο κατάφερε επίσης να εντάξει λεπτομερείς διατάξεις σχετικά με τις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις και την ενημέρωση των καταναλωτών. Η επέκταση του πεδίου εφαρμογής της οδηγίας, ώστε να συμπεριλάβει τα συνδεδεμένα με την ενέργεια προϊόντα υποστηρίχθηκε επίσης σθεναρά από το Κοινοβούλιο.

Το Κοινοβούλιο διαδραμάτισε σημαντικό ρόλο στη διαδοχική θέσπιση πιο πράσινων διατάξεων στις οδηγίες σχετικά με τις δημόσιες συμβάσεις. Στην τελευταία αναθεώρηση αυτών των οδηγιών, που εγκρίθηκε το 2014, το Κοινοβούλιο υποστήριξε, μεταξύ άλλων, την εισαγωγή του νέου κριτηρίου της «πλέον συμφέρουσας από οικονομική άποψη προσφοράς» (MEAT) στη διαδικασία ανάθεσης. Αυτό θα επιτρέψει στις δημόσιες αρχές να δώσουν μεγαλύτερη έμφαση στην ποιότητα, τις περιβαλλοντικές παραμέτρους, τις κοινωνικές πτυχές και την καινοτομία, ενώ παράλληλα θα συνεχίσουν να λαμβάνονται υπόψη η τιμή και το κόστος του κύκλου ζωής του αντικειμένου της σύμβασης.

Στις 19 Απριλίου 2004, το Κοινοβούλιο αποφάσισε να θεσπίσει ένα σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης (EMS), σε συμφωνία με το EMAS. Στις 24 Ιανουαρίου 2006, το Κοινοβούλιο υπέγραψε τη δήλωση EMAS, δεσμευόμενο να διασφαλίζει ότι οι δραστηριότητές του συμμορφώνονται με τις τρέχουσες βέλτιστες πρακτικές στον τομέα της περιβαλλοντικής διαχείρισης. Το 2007, έλαβε την πιστοποίηση ISO 14001.2004 και την καταχώρηση EMAS. Στο πλαίσιο του EMAS, το Κοινοβούλιο αποφάσισε, στις 16 Δεκεμβρίου 2019, να μειώσει τις ανά άτομο εκπομπές αερίων θερμοκηπίου (GHG) κατά τουλάχιστον 40 % έως το 2024 σε σύγκριση με το 2006, καθώς και ορισμένους άλλους δείκτες επιδόσεων για το κλίμα, συμπεριλαμβανομένων των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου από τις μεταφορές προσώπων, τη χρήση ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, την κατανάλωση φυσικού αερίου, πετρελαίου και ηλεκτρικής ενέργειας κ.λπ. Σύμφωνα με τα στοιχεία του EMAS για το 2019, οι εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου του Κοινοβουλίου ανά άτομο έχουν ήδη μειωθεί κατά 37,7 %.

Το Κοινοβούλιο εφαρμόζει επίσης πολιτική ΠΔΣ. Τον Ιούνιο 2017, [το Κοινοβούλιο δημοσίευσε μελέτη](#) σχετικά με τις οικολογικές δημόσιες συμβάσεις, στην οποία εξετάζεται η τρέχουσα χρήση και οι ευκαιρίες για παρόμοιες συμβάσεις στην ΕΕ, στο πλαίσιο και ως συνέχεια του σχεδίου δράσης της Επιτροπής για την κυκλική οικονομία. Η μελέτη προσδιόρισε τα περιβαλλοντικά οφέλη για τους πολίτες, καθώς και τα οφέλη για την απασχόληση και τη συνολική οικονομία σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

Το Κοινοβούλιο χαιρέτισε το σχέδιο δράσης για την οικολογική καινοτομία (EcoAP) στο ψήφισμά του της 17ης Οκτωβρίου 2013. Τόνισε τη δυναμική επίδραση που θα έχουν στη δημιουργία βιώσιμων θέσεων εργασίας, την προστασία του περιβάλλοντος και τη μείωση της οικονομικής εξάρτησης οι συνέργειες στον τομέα της οικολογικής καινοτομίας. Επιπλέον, στο ψήφισμα υπογραμμίζεται ο χαρακτήρας οριζόντιας πολιτικής που έχει η οικολογική καινοτομία και η ανάγκη ενσωμάτωσης της έννοιας

της οικολογικής καινοτομίας σε όλους τους τομείς πολιτικής. Σε αυτό το πλαίσιο, το Κοινοβούλιο χαιρέτισε τις δυνατότητες χρηματοδότησης της οικολογικής καινοτομίας από το «Ορίζων 2020», τα προγράμματα COSME και LIFE και την κοινή γεωργική πολιτική, και επισήμανε τον ρόλο των νέων χρηματοδοτικών μηχανισμών ως μέσων για τις εμβληματικές πρωτοβουλίες «Ένωση Καινοτομίας» και «Ευρώπη που χρησιμοποιεί αποδοτικά τους πόρους» βάσει της στρατηγικής «Ευρώπη 2020».

Κατά τις διαπραγματεύσεις σχετικά με το πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο για την περίοδο από το 2014 έως το 2020, το Κοινοβούλιο ζήτησε να αυξηθεί ο μακροπρόθεσμος προϋπολογισμός της ΕΕ για την περίοδο αυτή, υπό το φως των φιλόδοξων στόχων που έχουν τεθεί στη στρατηγική «Ευρώπη 2020» για τη βιώσιμη ανάπτυξη και τη δημιουργία βιώσιμων θέσεων απασχόλησης. Κατά τις διαπραγματεύσεις για συγκεκριμένα προγράμματα, το Κοινοβούλιο πέτυχε να προστεθεί η οικολογική καινοτομία στις επενδυτικές προτεραιότητες που είναι επιλέξιμες για χρηματοδότηση από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης.

Το Κοινοβούλιο ενέκρινε επίσης [νομοθετικό ψήφισμα στις 13 Ιουνίου 2017](#) σχετικά με την απλούστευση της ενεργειακής επισήμανσης των οικιακών συσκευών σε κλίμακα από το Α έως το G, παρέχοντας στους πελάτες τη δυνατότητα να επιλέγουν προϊόντα που μειώνουν την κατανάλωση ενέργειας και τους λογαριασμούς ενέργειας.

Έχοντας υπόψη το [ψήφισμά του της 4ης Ιουλίου 2017 σχετικά με την επιμήκυνση της διάρκειας ζωής των προϊόντων](#), το Κοινοβούλιο κάλεσε την Επιτροπή να βελτιώσει τις πληροφορίες για την ανθεκτικότητα των προϊόντων, εξετάζοντας το ενδεχόμενο να δρομολογήσει ένα εθελοντικό ευρωπαϊκό σήμα που θα καλύπτει, ιδίως, την ανθεκτικότητα του προϊόντος, τα χαρακτηριστικά του οικολογικού σχεδιασμού, τη δυνατότητα αναβάθμισης σύμφωνα με την τεχνική πρόοδο και τη δυνατότητα επισκευής.

Στο [ψήφισμά του στις 31 Μαΐου 2018](#) σχετικά με την εφαρμογή της οδηγίας για τον οικολογικό σχεδιασμό (2009/125/ΕΚ), το Κοινοβούλιο κάλεσε την Επιτροπή να διαθέσει επαρκείς πόρους για τη διαδικασία οικολογικού σχεδιασμού, δεδομένης της σημαντικής ενωσιακής προστιθέμενης αξίας της νομοθεσίας. κάλεσε επίσης την Επιτροπή να αξιολογήσει κατά πόσο η σημερινή μεθοδολογία οικολογικού σχεδιασμού θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί για άλλες κατηγορίες προϊόντων πέραν των συνδεδεμένων με την ενέργεια προϊόντων και ενδεχομένως να υποβάλει προτάσεις για μια νέα νομοθεσία.

Μολονότι το Κοινοβούλιο, στο πλαίσιο του EMAS, έχει ήδη ζητήσει ουδετερότητα ως προς τις ανθρακούχες εκπομπές από το 2016 ως αποτέλεσμα της κατά 100 % αντιστάθμισης των εκπομπών του που δεν επιδέχονται μείωση, στο [ψήφισμά του της 14ης Μαΐου 2020](#), το Κοινοβούλιο δήλωσε ότι θα δώσει το παράδειγμα και ανέθεσε στο Προεδρείο του να αναπτύξει στρατηγική για την επίτευξη ουδέτερου ισοζυγίου άνθρακα έως το 2030 μέσω εσωτερικών μέτρων (χωρίς αντιστάθμιση). Η [μελέτη του Κοινοβουλίου](#) σχετικά με την ουδετερότητα ως προς τις ανθρακούχες εκπομπές, η οποία δημοσιεύτηκε στα τέλη Σεπτεμβρίου 2020, περιγράφει βραχυπρόθεσμα, μεσοπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα μέτρα μείωσης των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου που θα επιτρέψουν στο Κοινοβούλιο να μειώσει δραστικά το αποτύπωμα άνθρακα με στόχο την ουδετερότητα ως προς τις ανθρακούχες εκπομπές έως το 2030.

